

יזכור

נדב ורדי ז"ל

נפל ביום כ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973)

נדב, בנם-יחידם של מרתה ויעקב, נולד ביום ז' בתשרי תשי"א (18.9.1950) בתל-אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי הממלכתי ח' בבת-ים, ושנה אחת עשה בבית-הספר התיכון החדש בתל-אביב. לאחר אותה שנה יצאו הוריו בשליחות לארצות-הברית ושם השלים את לימודיו בבית-ספר תיכון ובקולג' בניו-יורק. נדב היה תלמיד חרוץ, קפדן ודייקן בעשייתו. אהוב היה על מוריו וסייע לחבריו התלמידים. לשונו הייתה נקייה, ומצטיינת בכושר ביטוי עז ושנון, מתובל בהומור דק. הוא נמשך לכתובה עיתונאית ומכריו שיבחוהו על טיבה. קר רוח היה והתנהגותו שקולה, עקשן וידע לעמוד על דעתו. היו בו כוח התמדה וכוח רצון למלא כל משימה ואתגר שהציב לעצמו. סקרן היה מאוד והרבה לקרוא בתחומים רבים. הוא היה רץ ושופע חיוניות, בעל ביטחון עצמי, אך רחוק משחצנות וסולד מהתנשאות. הוא לא היה בררן והליכותיו היו פשוטות. הכל הכירוהו כאדם אדיב, נעים הליכות, רגוע ושליו. בן נאמן היה ומסור להוריו ורחש להם כבוד רב וחיבה עזה.

נדב גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1968 והוצב בחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון" ובקורס מפקדי טנקים "פאטון". את רוב שירותו הצבאי הסדיר עשה בימי מלחמת ההתשה על גדות תעלת סואץ. הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו, אהוב על מפקדיו, דואג דאגה כנה לפקודיו ומקובל על חבריו.

לאחר שסיים את שירותו הצבאי הסדיר למד באוניברסיטת תל-אביב בפקולטה לספרות אנגלית. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס ונשלח עם יחידתו לחזית בסיני. ביום כ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), נפל נדב באחד מקרבות ההבקעה בגזרה המרכזית, כשפרצו כוחותינו אל עבר הגדה המערבית של תעלת סואץ. יחידתו פתחה בקרב הסחה ליד "החוה הסינית", וכשעלה לאחת העמדות כדי להשמיד את טנקי האויב שנערכו שם, פגע טיל בטנק שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אב ואם. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "נדב ז"ל שירת ביחידת שריון ויצא לקרב כתותחן בטנק. בנכס גילה אומץ-לב, תושייה וקור-רוח, בלחימה נגד טנקי האויב ומערכי חי"ר, ובכך אבטח את אגף הגדוד. דמותו של נדב ז"ל תיחרט לעד בזכרוננו".

מתוך: יזכור... ת"א, משרד הביטחון - ההוצאה לאור, 1995.